

Τὰ θαύματα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ λογικὴ τοῦ ἀνθρώπου (Καραγιάννης Νικάνωρ Ἀρχιμανδρίτης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Οἱ θαυματουργικὲς θεραπείες δύο τυφλῶν καὶ ἑνὸς κωφοῦ ποὺ περιγράφει τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀντιπροσωπευτικὲς πολλῶν ἀνάλογων περιστατικῶν ποὺ συναντᾶμε πολὺ συχνὰ στὰ ἱερὰ κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Θεμελιώδεις παράμετροι καὶ αὐτῶν τῶν θαυμάτων εἶναι ἡ ζωντανή, ἐπίμονη καὶ δυνατὴ πίστη τῶν ἀσθενῶν, ἡ μοναδικότητα τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐκζήτηση τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δίψα τῆς σωτηρίας.

Πίστη και θαῦμα

Τὸ θαῦμα δὲν εἶναι μόνο ἓνα ἔκτακτο καὶ ὑπερφυσικὸ γεγονός πού μᾶς καταπλήσσει καὶ μᾶς ἐντυπωσιάζει. Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς δύναμης καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ εὐεργετήσει, νὰ θεραπεύσει, νὰ παρηγορήσει καὶ νὰ τονώσει τὸν πάσχοντα καὶ ἀδύνατο ἄνθρωπο. Τὸ πραγματικὸ θαῦμα εἶναι σημάδι καὶ γνώρισμα τῆς ἀληθινῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ ἐγγύηση τῆς ἀλήθειας τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος. Ἀπαλλαγμένο ἀπὸ καθετὶ ἐγωιστικὸ καὶ ἰδιοτελές, δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὴν ἐπίδειξη καὶ τὴν ἐκμετάλλευση, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ στὴ γελοιοποίηση τῆς πίστεως. Τὸ θαῦμα εἶναι καρπὸς τῆς πίστεως καὶ συνέπεια τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Τοῦ Θεοῦ, πού οἰκοδομεῖ πνευματικὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν στερεώνει στὴ δύσβατη χριστιανικὴ ζωή. Ἡ πίστη ὀδηγεῖ στὸ θαῦμα καὶ ὄχι τὸ θαῦμα στὴν πίστη. Ἀρκεῖ νὰ θυμηθοῦμε τὴν ἄρνηση τοῦ Κυρίου νὰ κάνει θαύματα στοὺς κατοίκους τῆς Ναζαρέτ ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας τους. Ἕνα τέτοιο θαῦμα θαμπώνει τὸ βλέμμα, ξαφνιάζει, δημιουργεῖ ἀπορία καί, κάποτε, ἀντίδραση.

Γιὰ τὸν πιστό, ὅμως, κάθε θαῦμα εἶναι ἓνα παράθυρο πού ἀνοίγει στὸν οὐρανό, γιὰ νὰ δεῖ κανεὶς τὸν ὑπερβατικὸ κόσμο τοῦ Θεοῦ. Μοιάζει μὲ μία ἀστραπὴ μέσα στὸ σκοτάδι τῆς λογικῆς καὶ τῆς φθορᾶς αὐτοῦ τοῦ κόσμου, πού μᾶς ἀφήνει νὰ δοῦμε γιὰ λίγο αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο δημιουργηθήκαμε καὶ αὐτὸ στὸ ὁποῖο πρέπει νὰ φθάσουμε στὴν αἰωνιότητα. Τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, μιὰ ὑπαρξη καὶ ζωὴ χωρὶς πόνο, δάκρυα, ἀρρώστια, φθορά, θάνατο. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντηση τοῦ οὐρανοῦ στὴν

ἀγωνία καὶ τὰ δάκρυα τῆς γῆς. Τὸ θαῦμα μπορεῖ νὰ στερεώνει καὶ νὰ οἰκοδομεῖ τὴν πίστη, εἶναι, ὅμως, προσωρινό, γιατί, ἔστω καὶ ἂν θεραπευθοῦμε ἀπὸ μιὰ ἀρρώστια, ἔστω καὶ ἂν ὑπερνικήσουμε μιὰ δυσκολία, θὰ ἀρρωστήσουμε ξανά καὶ θὰ συναντήσουμε καὶ ἄλλη δυσκολία.

Ὅμως ἐμεῖς πήραμε δύναμη νὰ συνεχίσουμε. Συνειδητοποιήσαμε ὅτι τὸ κάθε θαῦμα στὴ ζωὴ μας εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Μιᾶς ἀγάπης ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ καταλάβουμε καὶ μιᾶς σοφίας ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ ἐρμηνεύσουμε, ἀλλὰ ποὺ καλούμαστε, ὡστόσο, νὰ πιστεύσουμε, γιατί μόνο ἐκείνη ξέρει πότε καὶ τί πρέπει νὰ δίνει στὸν καθένα μας. Μιὰ τέτοια πίστη, ἕνα τέτοιο βίωμα ἐμπιστοσύνης στὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ εἶναι πηγὴ δυνάμεως, ὅταν πρόσωπα, καταστάσεις καὶ γεγονότα μᾶς ἀπογοητεύουν, μᾶς πτοοῦν καὶ μᾶς λυγίζουν. Καὶ πορευόμαστε περιμένοντας νὰ ἀκούσουμε «κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν», ἅς γίνει σύμφωνα μὲ τὴν πίστη μας.

Ὁ ἀρνητισμὸς ἀπέναντι στὸ θαῦμα

Ὅταν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ συναντᾷ τὴν πίστη τοῦ ἀνθρώπου, τότε δὲν πραγματώνεται μόνο τὸ θαῦμα τῆς θεραπείας, ἀλλὰ καὶ τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας. Ἡ ἀντίδραση τῶν φαρισαίων ἀπέναντι στὸ θαῦμα εἶναι ἀξιοπρόσεκτη. Οἱ φαρισαῖοι δὲν ἀρνοῦνται τὸ θαῦμα, ἀλλὰ παραμορφώνουν ἐπικίνδυνα τὴν πραγματικότητα, διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια. Ἀναποδογυρίζουν τὴν πραγματικότητα, ποὺ εἶναι ἡ φανέρωση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ταλαιπωρημένο καὶ ἀγνώριστο ἀπὸ τὴ φθορὰ τῆς ἀμαρτίας ἄνθρωπο, ἀποδίδοντας τὶς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ στὶς δαιμονικὲς δυνάμεις· θὰ ἦταν, ὅμως, παιδαριῶδες καὶ ἀπλοϊκὸ νὰ δοῦμε στὴ συμπεριφορὰ τῶν φαρισαίων μόνο τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ποὺ ἀδίκησαν, κατηγόρησαν καὶ συκοφάντησαν ἀδίστακτα τὸ πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ στάση τους ἀποκαλύπτει τοὺς ἀνθρώπους κάθε ἐποχῆς οἱ ὅποιοι ἔχουν μιὰ ἀντεστραμμένη συνείδηση τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς. Εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἐγκλωβισμένοι μέσα στὸν ὀρθολογισμὸ τους ἀπορρίπτουν ἀκόμη καὶ τὰ πιὸ ὀφθαλμοφανῆ καὶ ὀλοφάνερα θαύματα. Αὐτοὶ ποὺ σὲ κάθε θαῦμα βλέπουν ψυχολογικὰ αἷτια καὶ φαινόμενα, φαντασιώσεις καὶ αὐθυποβολές, φυσικὰ αἷτια, τυχαῖες συμπτώσεις καὶ ἀνεξήγητες συγκυρίες. Ὅχι, δὲν ὑπάρχουν ἀποδείξεις «λογικῆς» γιὰ τὰ θαύματα. Τὰ θαύματα τὰ ἀναγνωρίζουν οἱ καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄλλοι δὲν θέλουν νὰ τὰ δοῦν.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μόνο ἂν νεκρώσουμε τὴν ἀλαζονεία τῆς λογικῆς μας καὶ τὴν ἐμπάθεια τοῦ ἐγωισμοῦ μας, θὰ μπορέσουμε νὰ ἀναστηθοῦμε σὲ μία νέα ζωὴ, ὅπου θὰ βλέπουμε καὶ θὰ καταλαβαίνουμε τὰ συνεχῆ θαύματα τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr